

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639 i 929) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) udogodnieniem dla osób niepełnosprawnych jest element dźwiękowy lub graficzny zawarty w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z nią, którego celem jest zapewnienie osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osobom niepełnosprawnym z powodu dysfunkcji narządu słuchu możliwości zapoznania się z audycją w szczególności w formie napisów dla niesłyszących lub audiodeskrypcji, a także tłumaczenia na język migowy;”;

2) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. 1. Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, przez wprowadzanie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, tak aby co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i telesprzedaży, posiadało takie udogodnienia.

2. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje udogodnień dla osób niepełnosprawnych, jak również udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru programu i rodzaju nadawanych audycji, uwzględniając przy tym potrzeby osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu i możliwości nadawców w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, podmioty zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz niższy niż określony w ust. 1 udział w programie telewizyjnym audycji posiadających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych, uwzględniając zasięg programu, udział programu w widowni, rodzaje stosowanych udogodnień dla osób niepełnosprawnych, sposób

rozpowszechniania i specjalizację programu z uwzględnieniem potrzeb odbiorców i możliwości nadawców.”;

3) w art. 45:

a) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) operator nie dostarcza odbiorcom rozpowszechnianych w programie udogodnień dla osób niepełnosprawnych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 3 pkt 2a nie stosuje się do rozprowadzania programów w sposób analogowy.”;

4) art. 47g otrzymuje brzmienie:

„Art. 47g. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie dążą do stopniowego zapewniania dostępności dostarczanych audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, poprzez wprowadzanie odpowiednich udogodnień dla osób niepełnosprawnych.”.

Art. 2. W latach 2018–2020 nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewnienia dostępności audycji dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku oraz osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu słuchu, poprzez wprowadzenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 18a ustawy wymienionej w art. 1, tak aby:

- 1) w 2018 r. co najmniej 15% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 2) w 2019 r. co najmniej 25% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 3) w 2020 r. co najmniej 35% kwartalnego czasu nadawania programu,
- 4) począwszy od 2022 r. co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu

– z wyłączeniem reklam i telesprzedaży posiadało takie udogodnienia.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.